

O przyjmowaniu wskazań

Dōgen Kigen

z języka japońskiego przełożył Hōjun

[Tekst] *Czyste reguły ogrodów chan*¹ mówią:

Wszyscy buddowie trzech czasów opuścili domostwo² osiągając Droge³. Dwudziestu ośmiu [patriarchów]⁴ z Zachodniego Nieba⁵, Szósty [Patriarcha]⁶ z ziemi Tang⁷, przekazali pieczęć umysłu buddy⁸ i wszyscy bez wyjątku byli *śramanerami*⁹. Z pewnością to właśnie dzięki nieskazitelnemu przestrzeganiu moralnej dyscypliny, stali się uniwersalnym wzorem [we wszystkich] Trzech

¹Chiń. *Chanyuan qinggui*, jap. *Zen'en shingi*. Autorstwo tekstu przypisuje się chińskiemu mnichowi chan Zhanglu Zongyi (jap. Chōro Sōsaku), który napisał go w latach 1101–1103. Jest to najstarszy tekst traktujący o regułach monastycznych w tradycji chińskiej szkoły chan.

²Sansk. *pravrajyā*, chiń. *chujia*, jap. *shukke*. Dosłownie „opuścić dom” czyli przyjąć święcenia mnisze.

³Tzn. osiągając Przebudzenie.

⁴Chiń. *ershūba zu*, jap. *niūhasso*. Dwudziestu ośmiu buddyjskich mnichów z Indii, których w tradycji chińskiego chan i japońskiego zen uważa się za tych, którzy nieprzerwanie przekazywali Dharmę Buddy aż do Bodhidharmy, który pierwszy przyniósł tę naukę do Chin.

⁵Tzn. Indii.

⁶Chiń. *Huineng*, jap. *Enō* (638–713). Chiński mnich, będący uczniem Hongrena (jap. *Gunin*), od którego odziedziczył przekaz Dharmy zostając tym samym szóstym patriarchą w szkole chińskiego chan. Był propagatorem tzw. natychmiastowej ścieżki w praktyce buddyjskiej.

⁷Tzn. chińskiej dynastii Tang (618–907)

⁸W chińskim buddyzmie chan jak i japońskim zen znak autentycznego przekazu między nauczycielem a uczniem. W obydwu tradycjach podkreśla się nieprzerwany przekaz przebudzonego umysłu Buddy Śākyamuniego z mistrza na ucznia bez polegania na słowie pisany (chiń. *buli wenzi*, jap. *furyū monji*). Taki przekaz z umysłu do umysłu (chiń. *yixin chuanxin*, jap. *ishin denshin*) porównywany jest do pozawerbalnej komunikacji, jaka zachodzi podczas użycia pieczęci, (często używanej w Azji Wschodniej) jako swoistej sygnatury, którą odciskamy na papierze. Za wzór tego, przebudzony umysł mistrza odciska się dokładnie w taki sam sposób w umyśle ucznia. Zrozumienie Dharmy przez adepta zostaje formalnie poświadczane i udokumentowane przez mistrza za pomocą tzw. pieczęci potwierdzenia (chiń. *yinke*, jap. *inka*).

⁹Sansk. *śrāmanera*, chiń. *shamen*, jap. *shamon*. Buddyjski mnich tudzież mniszka, który wyrzekł się doczesnego świata w imię podążania ścieżką wiodącą ku wyzwoleniu. W oryginalnym znaczeniu słowo śramanera oznaczało osobę, która ogoliła głowę, porzuciła cały dotychczasowy majątek i status społeczny i poświęciła się treningowi ciała i umysłu w celu wykorzenia złych nawyków i pielęgnowania dobrych. Początkowo termin ten odnosił się do nie-buddyjskich praktykujących, wyznawców dżinizmu praktykujących i studiujących Wedy i Upaniszady.

Światach¹¹. Dlatego w praktyce zen i zapytywaniu o Drogę¹² podstawą są reguły i wskazania. Jeśli nie uwolnisz się od błędów i nie będziesz strzec się negatywnych czynów, jakże możesz osiągnąć stan buddy i zostać patriarchą?

Przyjmowanie wskazań wygląda następująco: powinieneś mieć przygotowane trzy rodzaje szat¹³, miseczkę żebraczą, matę oraz nowe i czyste odzienie. Jeśli nie ma nowego odzienia, [powinno zadbać się o to], aby stare zostało uprane i starannie oczyszczone. W chwili przyjmowania wskazań¹⁴ nie powinieneś [używać] szat ani miseczki należących do kogoś innego. Skup swój umysł i nie zajmuj się innymi rzeczami. Przyjęcie formy Buddy, przyjęcie wskazań Buddy oraz otrzymanie tego, co buddowie przyjęli i stosowali, nie jest błahą rzeczą. Jakże mógłbyś traktować je lekko? Jeśli pożyczysz od kogoś szaty lub miseczki, nawet gdybyś wszedł na podest i przyjął wskazania, [w istocie] nie będzie to przyjęciem wskazań. Raz nie przyjąwszy ich, do końca życia będziesz człowiekiem bez wskazań, który w niewłaściwy sposób przekroczył Bramę Pustki¹⁵ daremnie przyjmując darowizny od wyznawców. Początkujący na ścieżce, którzy nie opanowali jeszcze wskazań Dharmy i bez nauczyciela, który by im je wyjaśnił, upadają. Mym pragnieniem jest, abyś te oto ostre słowa w sercu swym głęboko wyrył.

¹¹Sansk. traidhātuka, trailokya, chiń. *sanjie*, jap. *sangai*. Trzy sfery samsary: sfera pragnienia (sansk. *kāma-dhātu*, chiń. *yujiem*, jap. *yokukai*), w której istoty nieustannie kierowane pragnieniem poszukują fizycznej gratyfikacji; sfera formy (sansk. *rūpa-dhātu*, chiń. *sejie*, jap. *shikikai*), w której istoty wolne są od pragnienia fizycznego zaspokojenia i doświadczają istnienia subtelnej formy; sfera bezforemna (sansk. *arūpya-dhātu*, chiń. *wuse jie*, jap. *mushiki kai*) jest najsubtelniejszą spośród wszystkich sfer samsary. Istoty w niej przebywające nie posiadają ciała; nie ma w niej przedmiotów materialnych, a jedynie umysł spoczywający w głębokim wchłonięciu medytacyjnym.

¹²Tzn. praktyce buddyjskiej.

¹³Trzy szaty, które powinien posiadać mnich. W japońskiej tradycji zen sōtō mnisi przy wyświęceniu również otrzymują trzy szaty. Niemniej, różnią się one znacznie od pierwowzoru.

¹⁴Dosłownie: wejścia na podest wskazań. Aby zostać w pełni wyświęconym mnichem (lub mniszką) śramanera musiał wziąć udział w specjalnej ceremonii przyjęcia wskazań, w której ślubował przed swoim mistrzem wskazań przestrzeganie 250 wskazań (w przypadku mniszek liczba ta wynosiła 348). Ceremonia odbywa się w wytyczonym miejscu (chiń. *jiechang*, jap. *kaijō*) tudzież na tzw. podeście wskazań (chiń. *jie-tan*, jap. *kaidan*). W Japonii pierwsza ceremonia przyjęcia wskazań odbyła się przed Pawilonem Wielkiego Buddy Wairoczany w świątyni Tōdaiji w mieście Nara 4 kwietnia 755 roku. Przeprowadził ją Jianzhen (jap. *Ganjin*) (688–763), mnich pochodzący z Chin. Jego również uważa się za tego, który zapoczątkował system święceń w Japonii. W 761 roku podobne podesty wskazań wzniesiono w świątyni Yakushiji w Shimotsuke (dzisiejsza prefektura Tochigi) oraz w Kanzeonji w Chikuzen (dzisiejsza prefektura Fukuoka). W 822 roku, dzięki staraniom Saichō (767–822) i jego uczniów, zapoczątkowano ordynację w świątyni Enryakuji w Omi (dzisiejsza prefektura Shiga). Tutaj wyświęcenia odbywały się w oparciu o tekst *Sutry Sieci Brahmy* (chiń. *Fanwangjing*, jap. *Bonmōkyō*), według której adept zobowiązany był do przestrzegania tzw. Dziesięciu głównych oraz czterdziestu ośmiu pomniejszych wskazań. W takim kształcie system ten przetrwał również po dziś dzień.

¹⁵Tzn. błędnie rozumiał nauki o pustce

Jeśli przyjąłeś już wskazania słuchaczy¹⁶, powinieneś [następnie] przyjąć wskazania bodhisattwy. Taki jest porządek wchodzenia [na ścieżkę] Dharmy¹⁷.

Na Zachodnim Niebie jak i we Wschodniej Ziemi¹⁸, w miejscach istnienia przekazu buddów i patriarchów, wchodząc [na ścieżkę] Dharmy, na początku przyjmowane są wskazania. Nie przyjąwszy wskazań nie jesteś dzieckiem buddów, nie jesteś spadkobiercą [Dharmy] patriarchów, dlatego że dla nich „porzucenie błędów i nie wystrzeganie się [czynienia] negatywnych czynów” stanowiło „praktykę zen i poszukiwanie Drogi”. Słowa „podstawą są reguły i wskazania” same w sobie są już Okiem i Skarbem Prawdziwej Dharmy¹⁹. Osiągnięcie stanu buddy i zostanie patriarchą jest z pewnością otrzymaniem i podtrzymywaniem Oka i Skarbcza Prawdziwej Dharmy, a patriarchowie, którzy właściwie przyjmują Oko i Skarbiec Prawdziwej Dharmy otrzymują tym samym i podtrzymują wskazania buddów. Nie ma buddy, który nie otrzymałby i nie podtrzymywałby wskazań buddy. Czy przyjęli je i podtrzymywali owe wskazania otrzymawszy je od samego Tathāgaty²⁰, czy też od jego uczniów, wszyscy tym samym otrzymali żyłę życia²¹. Wskazania buddów we właściwy sposób przekazywane z buddy na buddę dotarły do Chin dzięki Starożytnemu Patriarsze z *Song Shan*²² i [tam] przekazane pięciokrotnie dosięgły Wielkiego Patriarchy

¹⁶Sansk. *śrāvakatva*, chiń. *shengwen*, jap. *shōmon*. Dosłownie, „słuchający głosu”. Pierwotnie termin ten określał bezpośredniego ucznia Buddy (który słuchał jego głosu). W tekstach mahāyāny termin ów posiada nieco negatywne konotacje. Podczas gdy śrāvakowie to zdyscyplinowani mnisi-praktykujący, którzy kontemplując Cztery Szlachetne Prawdy w celu osiągnięcia stanu arhata i tym samym nirwany, razem z pratyekabuddhami uważa się ich za praktykujących na niższym poziomie aniżeli bodhisattwowie, którym ustępują we władzy i współczuciu.

¹⁷Chiń. *rufai*, jap. *nyūhō*. Zostanie mnichem lub mniszką.

¹⁸Tzn. Chinach

¹⁹Zwrot ten wywodzi się od słów Buddy Śākyamuniego, którymi zwrócił się do Mahākāśyapy (chiń. *Mohejiashē* lub *Jiashe*, jap. *Makakashō* lub *Kashō*; ?–466 p.n.e.): „Posiadam bramę do Oka i Skarbcza Prawdziwej Dharmy, Tajemnego Umysłu Nirwany prawdziwej postaci rzeczywistości i pozbawionej kształtu rzeczywistości, którą przekazuje się nie opierając się na piśmie i poza nauką doktryny. Tobie ją przekazuję”. Za *Zongmen liandeng huiyao* (jap. *Shūmon rentō eyō*), w skrócie *Liandeng huiyao*, zbiór powiedzeń sześciuset mistrzów zen począwszy od Buddy Śākyamuniego w 30 zwojach skompilowany przez Hueiweng Wuminga [jap. *Kaiō Gomyō*], najstarsza kopia pochodzi z 1189 r.), zw. 1.

²⁰Chiń. *rulai*, jap. *nyorai*. Jeden z tytułów Buddy i najczęściej używany tytuł przez historycznego Buddę w odniesieniu do siebie samego. Najczęstszym tłumaczeniem tego określenia jest „Ten, który odszedł (tatha-gata)” bądź „Ten, który przybył (tatha-agata)”, zakładając, iż historyczny Budda był jedynie jednym z wielu buddów, którzy pojawili się przed nim oraz wielu, którzy pojawią się w przyszłości.

²¹Tzn. mądrość buddów.

²²Tzn. Bodhidharma (Chiń. *Pudidamo* lub *Damo*, jap. *Bodaidaruma* lub *Daruma* (?–530?). Dwudziesty ósmy patriarcha buddyizmu indyjskiego i pierwszy patriarcha buddyizmu chan. Według tradycji przybył z Indii do Chin, by przynieść przekaz Dharmy Buddy. Mimo, że istnieją dokumenty chińskie, które wspominają mnicha buddyjskiego o takim imieniu, są też głosy negujące prawdziwość jego istnienia.

Sokeia²³. Qingyuan²⁴, Nanyue²⁵ i inni przekazywali je właściwie i pomimo, że przetrwały one po dziś dzień, są też głupi starcy, którzy nic o nich nie wiedzą. Takim najbardziej należy współczuć.

Powinieneś przyjąć wskazania bodhisattwy. Taki jest porządek wchodzenia [na ścieżkę] Dharmy. O tym praktykujący powinien wiedzieć. Ceremoniał przyjmowania wskazań bodhisattwy przez długi czas był przekazywany właściwie jako istota buddów i patriarchów i nie zostaje wypełniony przez niedbałych i leniwych.

Podczas owej ceremonii należy ofiarować kadzidło i złożyć pokłon przed mistrzem wskazań prosząc go o pozwolenie przyjęcia wskazań bodhisattwy. Raz otrzymawszy zgodę obmyj się do czysta i włóż na siebie nowe i czyste szaty albo [jeśli nie masz nowego] uprane i oczyszczone, rozrzucaj kwiaty, pal kadzidło, czyn pokłony z czcią przed szatami, po czym włóż na je siebie. Złóż pokłony przed posągami i wyobrażeniami [buddów i patriarchów], przed Trzema Skarbami, przed wielce czcigodnymi. Dzięki temu pozbędziesz się przeszkód a zarówno twój umysł jak i ciało zostaną oczyszczone. Porządek ów od dawna był właściwie przekazywany jako istota buddów i patriarchów.

Następnie powinieneś udać się do miejsca praktyki, gdzie *upādhyāya* i *acharya* każą ci się pokłonić, po czym uklęknij i ze złożonymi razem dłońmi recytuj w te słowa:

Przyjmuję schronienie w Buddzie.

Przyjmuję schronienie w Dharmie.

Przyjmuję schronienie w Sandze.

Przyjmuję schronienie w Buddzie, najczcigodniejszym pośród dwunogich.

Przyjmuję schronienie w Dharmie, najczcigodniejszej, która przekracza wszelkie pragnienia.

Znajduję schronienie w Sandze, najczcigodniejszej pośród wszelkich zgromadzeń.

Znalazłem schronienie w Buddzie.

Znalazłem schronienie w Dharmie.

Znalazłem schronienie w Sandze.

Tathāgata osiągnął Nieprzewyciężalne, Najprawdziwsze i Doskonałe Przebudzenie i jest moim Wielkim Nauczycielem, w którym teraz przyjmuję schronienie.

²³Patrz przyp. 6.

²⁴Jap. *Seigen* (?–740) Chiński mistrz chan z okresu dynastii Tang. Powszechnie znany jako Qingyuan Xingsi (jap. *Seigen Gyōshi*). Uważany za jednego z najbardziej wybitnych uczniów – obok Nanyue Huairang (patrz przyp. niżej) – Huinenga.

²⁵Jap. Nangaku (677–744). Chiński mistrz chan z okresu dynastii Tang. Powszechnie nazywany Nanyue Huairang (jap. Nangaku Ejō). Przyjął święcenia mnisze w wieku 15 lat i przez osiem lat praktykował pod okiem szóstego patriarchy Huinenga (jap. Enō). Po śmierci otrzymał pośmiertny tytuł Dahui (jap. *Daie*). Jednym z jego głównych uczniów był Mazu Daoyi (jap. Baso Dōichi)

Od teraz nie będę przyjmował schronienia w złych demonach ani zewnętrznych ścieżkach [heretyków].

Obyś był współczujący!

(Powtórz całość trzykrotnie i na koniec trzy razy powtórz „Obyś był współczujący!”)

Dobry Synu! Gdy porzuciłeś pomieszane poglądy i właściwie przyjąłeś schronienie, wskazania już cię doskonale otaczają. Powinieneś [teraz] przyjąć Trzy Grupy Czystych Wskazań²⁶:

Pierwsze wskazanie: przestrzegać wszystkich wskazań. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia²⁷ będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: Tak, będę je należycie podtrzymywał.

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Drugie wskazanie: praktykować dobro. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: Tak, będę je należycie podtrzymywał.

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Trzecie wskazanie: pomagać czującym istotom. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: Tak, będę je należycie podtrzymywał.

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Nie wolno ci złamać powyższych Trzech Grup Czystych Wskazań. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał powyższe Trzy Grupy Czystych Wskazań?

²⁶Sansk. *trividhāni śīlāni*, chiń. *sanju jingjie*, jap. *sanjūjōkai*. Ustanowione przez mahāyānę i przeciwstawiane sformalizowanym wskazaniom *vinai* hinayāny, które reprezentują bardziej duchowe, aniżeli dosłowne, podejście do zagadnienia moralności. Istnieją dwie podobne ich interpretacje. Pierwsza z nich zawarta jest w *Sutrze sieci Brahmy* oraz w *Sutrze naszyjnika z klejnotów* (chiń. *Yingluo jing*, jap. *Yōrakukyō*). Pierwsza i druga grupa wskazań dotyczy własnych korzyści duchowych, a trzecia grupa odnosi się do praktyki, której celem jest korzyść w postaci przynoszenia pożytku innym. Według drugiej interpretacji, o której czytamy w *Yogācārabhūmi-śāstrze* (chiń. *Yuqie lun*, jap. *Yugaron*) oraz w *Sutrze stopni bhumi bodhisattwy* (sansk. *Bodhisattvabhūmi-sūtra*, chiń. *Dichi jing*, jap. *Jiji kyō*), pierwsza grupa wskazań (chiń. *luyi jie*, jap. *ritsugi kai*) zawiera w sobie cały zestaw wskazań poziomu hinayāny, (sansk. *prātimoksa*, chiń. *poluotimucha*, jap. *haradaimokusha*), druga grupa (sansk. *kuśala-dharma-samgrāhaka-śīla*, chiń. *she shanfa jie*, jap. *shō zenhō kai*) mówi o rozwijaniu dobrych uczynków i nosi taką samą nazwę jak w przypadku wcześniejszej interpretacji, natomiast trzecia grupa nazywana jest „wskazaniami, które przynoszą korzyść czującym istotom” (sansk. *sattvānugrāhakam śīlam*, chiń. *raoyi youqing jie*, jap. *nyōeki ujō kai*). W tym przypadku druga i trzecia grupa odzwierciedlają wytyczne mahāyāny, tym samym rozszerzając pierwotną zawartość *vinai*.

²⁷Dosłownie: „Czy od obecnego ciała aż do osiągnięcia ciała buddy”.

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

W ten sposób powinieneś je podtrzymywać.

Dobry synu! Przyjąwszy Trzy Grupy Czystych Wskazań, powinieneś przyjąć Dziesięć Poważnych Zakazów. One są Wielkimi Czystymi Wskazaniami Buddów i Bodhisattwów.

Pierwsze wskazanie: Nie zabijać. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia²⁸ będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Drugie wskazanie: Nie kraść. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Trzecie wskazanie: Nie popełniać wykroczeń seksualnych²⁹. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Czwarte wskazanie: Nie kłamać. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Piąte wskazanie: Nie spożywać alkoholu. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

²⁸Dosłownie: „Czy od twego obecnego ciała aż do osiągnięcia ciała buddy”.

²⁹Jeden z dziesięciu niewłaściwych czynów (sansk. *daśāsubhāh*, chiń. *shie*, jap. *jūaku*), który stanowi jedno z tzw. pięciu podstawowych wskazań obowiązujących przy przyjęciu Trzech Schronień. Wymienić można dwa rodzaje seksualnych wykroczeń: (A) dotyczące własnego partnera, (B) oraz cudzołóstwo. Odnośnie pierwszego, dzieli się on na cztery części. 1) niewłaściwe miejsce, np. w obecności wizerunków Trzech Skarbów; w miejscu, gdzie mieszkają rodzice; na zewnątrz przy świetle słonecznym lub świetle księżyca; w pobliżu własnego nauczyciela. 2) niewłaściwa pora: w okresie przyjęcia wskazań; w okresie ciąży; podczas miesiąca po urodzeniu się dziecka; w okresie menstruacji. 3) aby chronić dharmę: na przykład, kiedy uprawiamy seks w dniu, kiedy otrzymaliśmy wskazania. 4) zboczony seks: oralny, analny.

Wskazanie szóste: Nie mówić o przewinieniach innych bodhisattwów, czy to świeckich czy tych, którzy opuścili domostwo. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Siódme wskazanie: Nie wywyższać siebie i nie poniżać innych. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Ósme wskazanie: Nie być skąpym Dharmy ani materialnych rzeczy. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Dziewiąte wskazanie: Nie wpadać w gniew. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Wskazanie dziesiąte: Nie łżyć Trzech Skarbów. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał to wskazanie?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

Nie wolno ci złamać żadnego z powyższych dziesięciu wskazań. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał te wskazania?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

W ten sposób powinienes je podtrzymywać.

Przyjmujący wskazania robi trzy pokłony.

Powyższe Trzy Schronienia, Trzy Grupy Czystych Wskazań, Dziesięć Poważnych Zakazów były i są przyjmowane jak i podtrzymywane przez buddów. Czy od chwili obecnej aż do osiągnięcia Przebudzenia będziesz podtrzymywał tych szesnaście wskazań?

Odpowiedz: *Tak, będę je należycie podtrzymywał.*

(Pytanie i odpowiedź należy powtórzyć trzykrotnie).

W ten sposób powinienes je podtrzymywać.

Przyjmujący wskazania robi trzy pokłony.

Następnie wyrecytowawszy *Modlitwę Czystości mimo pozostawania w tym świecie*³⁰ recytujemy:

*Przyjmuję schronienie w Buddzie.
Przyjmuję schronienie w Dharmie.
Przyjmuję schronienie w Sandze.*

Następnie przyjmujący wskazania opuszcza miejsce praktyki.

Ten obrządek przyjęcia wskazań jest autentycznym przekazem buddów i patriarchów. Danxia Tianran³¹, *śrāmanera* Gao z Góry Yao³² i inni w taki sam sposób przyjęli i podtrzymywali [wskazania]. Są patriarchowie, którzy w podobny sposób nie przyjmowali wskazań *bhiksu*, jednak do tej pory nie było patriarchy, który by nie przyjął [tychże] wskazań bodhisattwy autentycznego przekazu buddów i patriarchów. Należy je przyjmować i podtrzymywać.

Oko i Skarbiec Prawdziwej Dharmy

Rozdział Drugi: O przyjmowaniu wskazań

Projekt Tłumaczenia Tekstów Dharmy – „Kumarajiva”

Tekst nr 4, publikacja sierpień 2012

Tekst objęty licencją Creative Commons Uznanie autorstwa-Bez utworów zależnych 3.0 Unported

Skład wykonano w systemie L^AT_EX 2_ε

Tekst dostępny na stronie www.mahajana.net

³⁰Chin. *Chu shijie fan jie*, jap. *Sho sekai bon no ge*. Kwiat losotu zakorzeniony jest w błotnistej wodzie ale jego piękne kwiaty kwitną ponad i nie ulegają zabrudzeniu. Kwiat lotosu jest zatem symbolem bodhisattwy, który po to aby pomagać żyjącym istotom, pozostaje w „błocie” świata narodzin i śmierci nie wchodząc w stan nirwany, ale którego umysł pozostaje czysty, ponieważ urzeczywistnił on pustkę wszystkich zjawisk przez co nie lgnie do nich.

Przebywanie w tym świecie, podobnym do pustej przestrzeni, / przypomina kwiat lotosu w błotnistej wodzie. / Całkowicie czysty umysł przekracza go. / Czynimy pełny pokłon przed Najczcigodniejszym.

³¹Jap. Tanka Tennen (739–824). Chiński mistrz chan, uczeń Shitou Xiqian (jap. Sekitō Kisen)

³²Jap. Yakuson Kō (780–850). Chiński mistrz chan.